

ת"פ 27162/11/14 - מדינת ישראל נגד יוסף עודה, ת.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 27162-11-14 מדינת ישראל נ' עודה

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המאשימה מדינת ישראל

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

נגד

הנאשם

יוסף עודה, ת.

ע"י עו"ד תומר נוה

גזר דין

העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + 335 + 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 21.10.14, סמוך לשעה 19.30, עבדו ראזי מחרום (המתלון) ופאדי כארם (להלן: "פאדי") בחנות מכולת הנמצאת ברחוב המגנים 29 בחיפה (להלן: "הפיצוצייה"). באותה עת הגיעו בנו של הנאשם ושני חברים נוספים אל הפיצוצייה והקניטו את המתלון ופאדי, שבתגובה תפסו אותם, הפילו אותם על רצפת המכולת ובעטו בהם. על רקע האירוע המתואר, הגיע הנאשם סמוך לשעה 20.10 לפתח הפיצוצייה כשהוא מצויד באת חפירה וחיפש את המתלון, אשר שהה אותה עת בצדו השני של הרחוב, בחנות ממתקי מוכתאר. לאחר שבנו של הנאשם הצביע לנאשם על המתלון, רץ הנאשם לעבר המתלון כשבידו את החפירה, נכנס לתוך החנות ותקף אותו באמצעות את החפירה תוך שהוא מנסה לגרום לו חבלה חמורה. המתלון נמלט מהנאשם ורץ לתוך הפיצוצייה, כשהנאשם רודף אחריו. בתוך הפיצוצייה המשיך הנאשם לתקוף את המתלון באמצעות את החפירה תוך שהוא מנסה לגרום לו חבלה חמורה. כתוצאה מהמכות נחבל המתלון בידו ובמותנו. במעשיו תקף הנאשם את המתלון וגרם לו חבלה של ממש, וכן ניסה שלא כדין לחבול בו חבלה חמורה באמצעות את החפירה, שהינו נשק קר.

הטיעון לעונש

במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ המאשימה את הרישום הפלילי של הנאשם, מכתב ששלח המתלון בתיק, המתאר את הנזק הנפשי והכאב הנפשי שנגרמו למתלון כתוצאה מהאירוע ומרצח אביו, שלטענתו, נבע מכך שהזעיק את אביו וסיפר לו על מה שקרה, וכן הוגשו שני תקליטורים - האחד מתעד חלק מאירוע התקיפה והשני מתעד את האירוע הקודם שבו היה מעורב בנו של הנאשם.

מטעם הנאשם העיד המפקח והמעסיק של הנאשם, מר כבהה יאסר, אשר העיד כי הוא מכיר את הנאשם משנת 1995, כי הנאשם עבד אצלו בכמה פרויקטים וכי הוא מכיר את הנאשם לטובה. העד העיד כי הנאשם נאמן לעבודתו, בחר אמין שניהל צוותים של עובדים וכן העיד כי הוא מוכן לקחת אותו לעבודה אצלו שוב וכי גם בעבר, כאשר היה מעורב בתיק אחר, העד היה ערב שלו והנאשם עבד אצלו בתקופת המשפט וביצע עבודות שירות כאשר העד היה אחראי עליו.

בת זוגו של הנאשם העידה כי יש לה שני ילדים משותפים עם הנאשם ומאז המקרה יש להם בעיות ומריבות והם לא מסתדרים והמצב לא קל. יצוין כבר כעת כי כתוצאה מפגיעתו סובל הנאשם מבעיה רפואית שיש לה השלכה ישירה על מערכת הזוגית שבין הנאשם לבת זוגו.

יצוין כי בשל העדר אפשרות מצד שירות המבחן להגיש תסקיר מבחן במועד קרוב ולאור הבהרת בית המשפט כי תינתן האפשרות להציג את כל הנתונים שניתן היה להציג לפני שירות המבחן, הודיע ב"כ הנאשם כי הוא מוותר על עריכת התסקיר. מטעם הנאשם הוצגו לביהמ"ש אישורים רפואיים בעניינו של הנאשם המתעדים את מצבו הרפואי מיום האירוע ומסמך מהרווחה בנוגע לכך שכל ארבעת ילדי הנאשם הועברו לחזקתו והוא משמש כיום אפוטרופוס יחידי שלהם מכוח החלטת בית הדין השרעי.

ב"כ המאשימה טען כי פגיעתו של הנאשם אינה קשורה לתיק שבנדון. זה משהו שקרה אחר כך בגלל דברים שעשה הנאשם. נטען כי אין מקום להקל עם הנאשם בגלל הפגיעה שקרתה באירוע מאוחר יותר. בכל הנוגע למכתב מהרווחה נטען כי המסמך הוא משנת 2011 ואינו מעיד על המצב היום.

באשר למקרה נשוא תיק זה טוען ב"כ המאשימה כי על רקע אירוע קודם שבו הגיע בנו של הנאשם עם שני חברים אחרים לחנות והמתלון תפס אותם ובעט בהם, נקרא הנאשם והגיע לחנות בעצמו במטרה לפגוע במתלון. הנאשם הגיע לחנות עם בנו, הבן הצביע לאביו על המתלון והנאשם הכה את המתלון באת חפירה. רק בהמשך, כשהמתלון בורח חזרה לפיצוץ קולטות מצלמות האבטחה בחנות את שתי המכות שהנאשם הנחית על המתלון באמצעות את החפירה, המהווה נשק לכל דבר ועניין. נטען כי רק במזל לא פגע את החפירה בראשו של הנאשם ולא נגרם נזק כבד יותר. נטען כי הנאשם ניסה להכריע בסכסוך באמצעות תקיפת המתלון באמצעות נשק קר. עוד נטען כי למרות שאין זה מתואר בכתב האישום, הנאשם חזר לאחר מכן למקום עם אקדח צעצוע בבטנו, שלף את האקדח ונורה על ידי פקח בשיטור המשולב וכך נפצע הנאשם. נטען כי פגיעה זו נגרמה באשמתו של הנאשם, אשר שלף אקדח, ולא נכון יהיה להקל בעונשו בשל הפגיעה. נטען כי במקרה זה מדובר במקרה חמור, בנאשם שהגיע מצויד בנשק קר, במטרה להכריע בסכסוך בדרך של תקיפה אלימה ומעשה נקם. מעשה מסוג זה מחייב ענישה משמעותית של מאסר בפועל. נטען כי הנזק הפוטנציאלי ממעשי הנאשם הוא נזק גדול בהרבה מזה שנגרם בפועל ויש ליתן לכך משקל. נטען כי מתחם הענישה צריך להיות בין 24 חודשים ל-48 חודשי מאסר ויש להעביר מסר ברור שאלימות היא לא הדרך לפתרון סכסוכים. בנוסף נטען כי יש להטיל גם מאסר על תנאי ופיצוי למתלון. ב"כ המאשימה מפנה לרישום הפלילי של הנאשם, אשר אמנם ברובו ישן יחסית, אך אין מדובר באדם שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. כן מפנה ב"כ המאשימה למכתבו של המתלון.

ב"כ הנאשם טען כי למרות שיש להעניש בחומרה את מי שעובר עבירות אלימות, יש לגזור את הדין לפי נסיבות המקרה.

נטען כי הנאשם צעיר בן 34, אשר הפנים את חומרת מעשיו והביע חרטה כנה. נטען כי מדובר במעשים חמורים של אדם שלא חשב לעומקם של דברים, אלא פעל בלהיטות והתגרות יתר, מבלי לחשוב על תוצאות מעשיו. נטען כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו ומביע צער עמוק על כך. נטען כי חלה הסלמה במצבו של הנאשם מאחר שנאלץ להתמודד עם השלכות מעשיו וכיום הוא מנסה לשקם את חייו ותדמיתו. נטען כי יש להעדיף את ההיבט השיקומי מכיוון שאין מדובר באדם שגדל אל תוך עולם הפשע או רצידיביסט, אלא אדם המצטער ומתבייש ויודע כי זוהי מעידה שלעולם לא תשוב. נטען כי נחסך זמן שיפוטי יקר בשל הודאתו של הנאשם. נטען כי הנאשם ובני משפחתו נפגעו מהטעות שעשה.

ב"כ הנאשם טען עוד כי במבחן התוצאה לא הייתה פגיעה פיזית במתלונן ולא נגרם לו כל נזק כתוצאה ממעשי הנאשם. נטען כי בעקבות האירועים הוצתו בית הנאשם וכן בית הוריו, הוא נורה במהלך האירוע, נפגע ברגלו ונזקק לטיפולים רפואיים ומטופל בפיזיותרפיה עד היום. כן סובל הוא מפגיעה באונות המינית. נטען כי הנאשם נעצר ביום 21.10.14 ושהה במעצר עד ליום 13.11.14 ומאז שוהה במעצר בית מלא עד היום.

עוד טוען ב"כ הנאשם כי הנאשם משמש אפוסטרופוס ל-4 ילדיו בהתאם להחלטה שיפוטית, כי ההליך המשפטי מעורר בו חרדה גבוהה המשפיעה עליו בתפקוד היומיומי והוא מתחרט חרטה עמוקה. נטען כי עונש מאסר עלול לפגוע בשיקומו של הנאשם, לפגוע במשפחתו ובכל מערכות חייו של הנאשם. על כן, מבוקש להסתפק ברף ענישה נמוך תוך שימת הדגש על ענישה צופת פני עתיד.

הנאשם בעצמו טען כי אינו יודע איך עשה את הטעות הזאת, הוא מצטער ומבטיח שלא יחזור על כך. טען שהעבירות הקודמות הן מעת שהיה צעיר ומאז שנהיה לאב לא ביצע עוד עבירות ולא נעצר.

שיקולי בית המשפט לעניין הענישה

קביעת מתחם העונש ההולם

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו להביא בחשבון את העונש הקבוע בחוק למעשים שבגינם הורשע הנאשם, חומרת נסיבות המקרה ומכלול הנתונים הקשורים למעשה ולמבצע העבירה. מתחם העונש ההולם משקף קביעה ערכית לעונש ראוי, ואינו משקף, בהכרח, את הענישה המקובלת והרווחת בפסיקה קודמת, ובמיוחד בפסיקה שקדמה לכניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין.

בעניינו מדובר בעבירת ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר העונש המרבי בגין עבירה זו על פי סעיפים 333 + 335 + 25 לחוק העונשין הינו 14 שנות מאסר, שכן, כידוע, העונש בגין עבירת הניסיון הוא אותו עונש שמוטל בגין העבירה המושלמת (סעיף 34' לחוק העונשין). כמו כן, מדובר בעבירת תקיפה חבלנית אשר העונש המרבי בגינה על פי סעיף 380 לחוק העונשין הינו 3 שנות מאסר. מדובר באירוע אחד ולכן יש לקבוע מתחם ענישה לאירוע כולו וכן עונש כולל.

הערך החברתי שנפגע

הערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם הינו הערך העליון של שלמות גופו ובטחונו האישי של אדם אחר. מדובר בנאשם שנטל את החוק לידי והחליט לפתור את הסכסוך בדרך של אלימות ובאמצעות נשק קר, כאשר מעשיו עלולים היו לגרום להתנהגות מסכנת חיים. כפי שפסקו בתי המשפט פעמים רבות, לא ניתן להסכין עם כך שוויכוח על עניין של מה בכך יתדרדר לכלל אלימות והתנהגות מסכנת חיים. ראו:

ע"פ 6176/12 שווק נ' **מדינת ישראל** (פסק דין מיום 13.1.13).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם הצטייד מראש באת חפירה והגיע למקום עם בנו על מנת שיצביע על המתלונן, כדי שיוכל לנקום בו על מעשיו קודם לכן. יש להביא בחשבון גם את חלקו של הנאשם בביצוע העבירה, כאשר הנאשם הוא האחראי לאירוע, ואת הנזק שנגרם ממעשיו - ככל הנראה בעיקר נזק נפשי למתלונן אשר הותקף באמצעות את חפירה. אמנם לאירוע קדם אירוע מקדים שבו הכה המתלונן את בנו של הנאשם, אך אין זה מצדיק הצטיידות בנשק קר והכאת המתלונן באמצעות את חפירה באופן שעלול היה לגרום לפגיעות קשות. יש להביא בחשבון גם את הנזק שעלול היה להיגרם מהכאתו של המתלונן באמצעות את החפירה. המקרה עלול היה להסתיים בתוצאה קטלנית או לכל הפחות בהסלמת האלימות העבריינית. הנאשם הינו אדם בוגר אשר מבין את חומרת מעשיו והייתה לו האפשרות להימנע מביצוע העבירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון את הפגיעה של ההרשעה והעונש בנאשם ובמשפחתו, זאת לאור המסמכים שהוגשו, אשר מהם עולה כי הנאשם מטפל בארבעת ילדיו, אשר תלויים בו לפרנסתם. יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם במעשיו וכן את חרטתו על מעשיו. כן יש להביא בחשבון את נסיבות חייו, כפי שפורטו במסמכים שצורפו ובטיעוני ב"כ הנאשם. מאידך, יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, אשר גם אם הינו יחסית ישן, הינו די מכביד וכולל גם עבירות אלימות.

עוד יש להביא בחשבון לעניין העונש את התקופה הממושכת בה שהה הנאשם בחלופת מעצר. בכל הנוגע לפגיעתו - עניין זה הוא חלק מאירוע מאוחר לביצוע העבירה ולכאורה אינו חלק מנסיבות המקרה. עם זאת הבאתי בחשבון את הפגיעה על השלכותיה הקשות על הנאשם והתא המשפחתי שהקים. עם זאת אין בכל אלו כדי להוות גורם מרכזי בנתונים המכריעים את דינו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם וסטייה מהמתחם

בתי המשפט הדגישו פעמים רבות כי ראוי שבית המשפט יתרום תרומתו לצורך מלחמה בתופעה של פתרון סכסוכים באלימות ונשק קר באמצעות עונשים מרתיעים וקשים.

ב"כ הצדדים הציגו בפני ביהמ"ש פסיקה המציגה מתחם רחב של ענישה בעבירות דומות. יצוין כי מטבע הדברים, הן הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה והן הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם אינה משקפת את עובדות המקרה הנוכחי ואינה זהה לנסיבות מקרה זה.

בהביאי בחשבון את נתוני המקרה כפי שפורטו, סבורני כי יש לאמץ מתחם ענישה התואם את דרגת החומרה של המעשים.

בנסיבות העניין, לאור המפורט לעיל, לאור העובדה שלמתלון לא נגרם נזק רב ולאור מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, סבורני כי יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם במקרה זה בין 8 ל-24 חודשי מאסר, בלויית עונשים נלווים כגון מאסר על תנאי ופיצוי למתלון.

סבורני כי נסיבות העניין הינן נסיבות חמורות נוכח חומרת המעשים והצטיידותו של הנאשם בנשק קר על מנת לפתור את הסכסוך בדרכ של אלימות, אך אינן מן החמורות ביותר.

בנסיבות העניין, לאור העובדה שנקבע בפסיקה כי יש להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות הבוחרים לפתור סכסוכים באלימות באמצעות נשק קר, אינני סבור כי יש מקום במקרה זה לסטות ממתחם הענישה ומהעונש ההולם, גם משיקולי שיקום.

סיכום הענישה וקביעת גזר הדין במסגרת המתחם

בהביאי בחשבון את השיקולים הכוללים את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את חרטתו של הנאשם על המעשים והודאתו, את העובדה שלמתלון לא נגרמו נזקים חמורים, אך מאידך את הנזקים שעלולים היו להיגרם ואת הצורך בהרתעה משימוש באלימות לפתרון סכסוכים, סבורני כי יש להטיל ענישה שאינה ברף התחתון של המתחם שנקבע אך גם אינה ברף העליון שנקבע.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם - מיום 21.10.14 ועד 13.11.14;

כמו כן, הנני גוזר על הנאשם מאסר מותנה של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור העבירות בהן הורשע וזאת בתוך שלוש שנים מהיום ויורשע בגינן;

הנני מטיל על הנאשם לפצות את המתלון בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1/9/15.

אני מסב את תשומת לב שב"ס למצבו הרפואי של הנאשם. ראוי שטרם מאסרו יעבור הנאשם הליך של מיון מוקדם ותנאי ומקום כליאתו יקבעו תוך שימת לב למצבו הרפואי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ה,
07 מאי 2015, במעמד
הנאשם, ב"כ הנאשם וב"כ
המאשימה.
ר' שפירא, ס. נשיא